

לשוניות מקומיות לא יוכלו לגבות חובות מים מהתקופה שלפני הקמת תאגיד המים

עלול להטיל נטל ביורוקרטי על התושבים, להביא לחיובים כפולים וליצור שתי מערכות גבייה ללא כל טעם סביר וענייני.

"עמדה דרמטית"

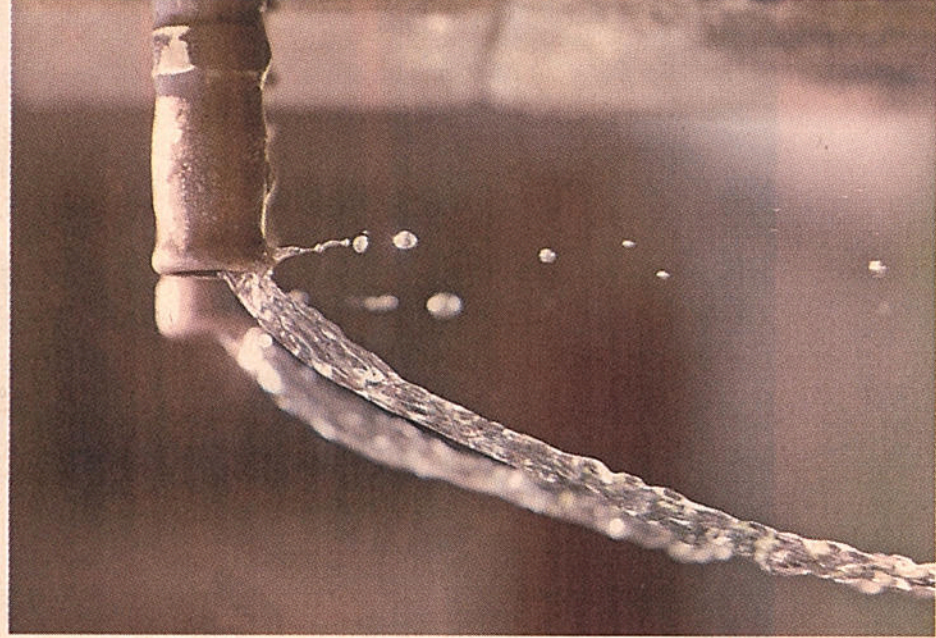
עמדת משרד המשפטים מאמצת למעשה את חוות הדעת של ע"ד חנה זיכל שהכינה חוות דעת מטעם תאגיד המים והביוב. ע"ד עיי מוסקוביץ ותמר הירשנברגר, המייצגים נישומים בהיסל פיתוח.

מסבירים כי מדובר בעמדה דרמטית. לדבריהם, הרשויות המקומיות גבו עשרות מיליוני שקלים כהיסל מים וביוב במקום התאגידים ותביעות בהיקפים של מאות מיליוני שקלים עדיין תלויות ועומדות.

המים שנלקחו ממשק המים על ידי הרשויות המקומיות יוחזרו והדבר עשוי לסייע בהפחתת מחירי המים. עמדת היועץ המשפטי לממשלה חושפת את העובדה כי הרשויות המקומיות מומשויות ליישול ממשק המים כספים למטרות אחרות, גם לאחר שהמינה פעלה בכל כוחה להוציא מידיהם את ניהול משק המים".

לפני הקמתו. גביית תשלום כזו סותרת את כוונת המחוקק, את תכלית החוק ואת ההיגיון הכלכלי המונח ביסוד העברת נכסי הרשות המקומית לתאגיד. לדברי ליכט, עם הקמת תאגיד המים עברו השתיים המים והביוב לאחריותו ובעלותו, והרשות המקומית קיבלה מניית בתאגיד, הלוואת בעלים, וכן "מוענק תיאגור", שנועד לכסות את עלות הקמת התאגיד. לכן, אם ההיסלם שתגבה עתה הרשות המקומית נועדו לכסות השקעות בתשתיות שכבר הוקמו, אין בכך טעם מכיוון שהרשות המקומית כבר קיבלה תמורה עבור השקעות אלה". בנוסף הוא קובע כי "היסלם אלה יועברו לצרכים אחרים, באופן הסותר את התכלית שבבסיס שיטת ההיסלם, וגם לכך לא ניתן להסכים".

עוד טוען ליכט, כי מתן סמכות לרשות המקומית לגבות תשלומים אלה, תיצור "מרוץ סמכויות" מיותר ותפגע בציבור. "סמכות כפולה עלולה ליצור מרוץ סמכויות בין התאגיד לרשות המקומית, ואף עלולה להביא לטרטור תושבים בין שתי רשויות גובות. דבר זה

(צילום: רויטרס)

ההחלטה עשויה לסייע להפחתת מחיר המים

המשנה ליועץ"ש קבע כי גבייה של הרשויות "סותרת את כוונת המחוקק" • המשמעות: אוכרן הכנסה של מאות מיליוני ש' לרשויות / יוכל יועז

עיריות ורשויות מקומיות אינן רשאיות לגבות מהתושבים חובות היסל מים וביוב ביחס לתקופה שבה הייתה מערכת המים והביוב באחריות הרשות המקומית, לפני העברתה לידי תאגיד המים המקומי. כך החליט בימים האחרונים המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי-פיסקלי), ע"ד אבי ליכט, שהתבקש להכריע בסכסוך נוקב בעניין זה בין הרשויות המקומיות ומשרד הפנים מצד אחד, לבין תאגיד המים, הרשות הממשלתית לתאגיד מים ומשרד האוצר מצד שני. משמעות החלטתו, העשויה להיבחן בהמשך בבג"צ, היא אוכרן הכנסה של מאות מיליוני שקלים לרשויות המקומיות.

חוות דעתו של ליכט, שתהיה עמדתה המחייבת של המדינה בכל הליך כבית משפט, הועברה בימים האחרונים לידי היועצים המשפטיים במשרד הפנים, האוצר והרשות הממשלתית הן נובעות מעילות שנוצרו למים ולביוב, בעקבות דיון שהתקיים בנוכחות הצדדים. מתברר שהצדדים חלוקים בפרשנות חוק תאגיד מים וביוב בשאלה בידי מי הסמכות לגבות את החובות בגין מים וביוב, שנוצרו ביחס לתקופה שלפני תחילת פעילותו של תאגיד מים בשטח רשות מקומית. בעוד שמשרד הפנים סבור שהרשות המקומית מוסמכת לגבות תשלומים ביחס לאותה תקופה, סבורים רשות המים ומשרד האוצר שאין בידי הרשות סמכות כזו. כל אחד מהצדדים מסתמך על טעניו אחר כחוק להוכחת טענותיו.

"עמדתנו", כתב ליכט בחוות דעתו, "היא שהפרשנות הלשונית הסבירה של טעניו החוק תומכת בעמדת רשות המים ומשרד האוצר. אין לאפשר לרשות המקומית להמשיך להוציא דרישות תשלום או לגבות דרישות תשלום שהוצאו לפני הקמת התאגיד, גם אם הן נובעות מעילות שנוצרו